

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

ADEM ZAPLLUZHA

Ishin thyer të gjitha urat

Shtëpia botuese “Trend- Prishtinë
2018

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

Redaktore:
Lajla Gorishti

Recensente:
Lejla Gorishti

Lektor:
Veli Velu

Ballina:
Bashkim Alushi

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

Ishin thyer të gjitha urat

Shtëpia botuese “Trend”- Prishtinë
2017

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

Lejla Gorishti - Vlorë

ME PENËN E TIJ AI I FLET KOHËS

...Shkrimtarja dhe kolegia ime Vilhelme Vrana Haxhiraj më dha adresën e E mail-it tuaj. “Vështrimi i thuktë për veprimtarinë e Vilhelmes me shtyu t'ju lutem që emri juaj të qëndrojë në ballë të librit tim 158-të. Ma nderoni librin tim me emrin tuaj...” Ky ishte mesazhi i një E-maili të papritur ardhur në adresën time atë ditë që mbante datën 05.06.2017 ardhur nga Prishtina. Mjafton një mesazh elektronik dhe distanca shkurtohet, kufijtë shkrihen....Mjafton një përshëndetje dhe shqiptarët afrohen, komunikimi fillon...Ç'forcë shprehëse ka fjala ! Sa e magjishme është ajo, sepse bashkon njerëzit, sjell më afër kohët dhe zhduk ndarjet hapësinore. Bashkë në mendime, bashkë në zakone, bashkë në traditë , bashkë në letërsi e përsëri bashkë Isa Boletini me Ismail Qemalin në Vlorën heroike, në Vlorën e flamurit. Fillova menjëherë të lexoja titujt dhe vargjet e poezive të renditura bukur. U njoha me tematikën e larmishme, me gjuhën poetike,

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

stilin,mjetet e shumta letrare stilistike të vargut, me rimën, ritmine mendova:"Ajo që duhet të ndjehet e nderuar dhe e vlerësuar jam unë ,zoti Adem, sepse njoha art dhe profesionalizëm në krijimtarinë tuaj letrare."Faleminderit! Të 158-ta me titull "**Ishin thyer të gjitha urat**"Adem Zaplluzha dëshmon se është një poet me përvojë të gjatë që zotëron artin letrar qëmton dhe shpreh me ndjenje dhe emocion fakte dhe ndodhi të jetës që di "ta qëndise " bukur e me sqime vargun. Vargjet e tij përcjellin me thjeshtësi, fantazi e urtësi mesazhin se ndjenja e dashurisë për jetën është e fortë e për të fituar mbi vështirësitë dhe pengesat e saj,njeriu duhet të bëjë sakrifica të mëdha e të shumta duke pasur kurajë e guxim për të ecur përpara. Temat që poeti "rreh"janë të larmishme, pak të rrahura edhe nga pena të tjera, po z Adem Zaplluzha ka në themel edukimin e lartë qytetar dhe dashurinë për vendin. Syri i poetit dikton dhe pasqyron realitetin me një trishtim të thellë. Pyetja retorike :

"Nuk di mishi im
A thua vallë është i imi?!"

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

Këto kocka të regjura
Më përkasin mua?!
Ose krjtësisht të dikujt tjetër?!"

gjejnë përgjigje te vargu:

"Atdheu aq shumë ka nevojë për njerëz."
Sa të vogla janë duart e mija për t'i
përqafuar..."

Me gjerësi mendjeje dhe zemre, pa ekuivoke
dhe lëshime poeti flet me pathos për
"Kolosët e lirisë"

Në vargjet e poezisë "I pashë kolosët e
lirisë", me mjete shprehëse që mbartin
ngarkesë emocionale , shohim të shkrirë në
një të vetëm idealin e atdhedashurisë ,
trimërisë, të humanizmit e diturisë...

"...Po sa Gjergja paska ky atdhe?!
Adem Gjergji e Gjergj Ademi
Burra të tillë do të letë
Gjithmonë mbi këtë dhe...?!"

Pasi rreshton episodet e ndritshme të
historisë së Shqipërisë me Skënderbeun e
Adem Jasharin si dhe përpjekjet për të

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

mbajtur të papërlyer simbolin dhe idealin e tyre,poeti e mbyll poezinë me një urim dhe besim profetik për të ardhmen:

"Të paça gjithmonë moj tokë gratçore
Me këtë gjuhë të bekuar
Nga Hyji Dardan
Ke për të lulëzuar domosdo një ditë,
Sepse të kanë bekuar
Dhe të bekojnë perënditë"

Me sublimitet epik na i paraqet poeti flamurin kombëtar" të kafshuar nga dielli dhe të grisur nga qielli", simbol i qëndresës mijrëravjeçare të këtij populli të pandarë nga "plisi" duke u bërë ballë armiqve pa u përkulur. Madhështisë se idesë sintezë i përgjigjen mjetet stilistikore të shprehjes së lartë si metafora ,krahasimi, epiteti....të përdorura me mjeshtëri nga poeti(Ky flamur e ky plis)

"....Ky flamur i kafshuar nga dielli
E i grisur nga qielli
Stoikisht qëndron përballë vdekjes...

Kështu merr jetë besimi për të ardhmen."Marshimi nëpër shekuj

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

vertikalisht..." ia përtërin shpirtin poetit, ia heq pesimizmin, e mbush me forca të reja .

" Ky flamur e kjo krenari prej mishi
Nëpër beteja të pasosura ...

Në shekuj na grishi..." është një thirrje me karakter agjitativ e poetit.

Shumë vargje te bukura dhe të drejtpërdrejta do të gjejë lexuesi te poezitë që Adem Zaplluzha ia kushton vendlindjes. Ato dëshmojnë për mjeshtëri në pikësimin e ndjenjës së kënaqësisë dhe lumturisë që fal " trokitja në dritaret e qytetit". Janë padyshim e djeshmja dhe e sotmja e Prizrenit, Lumëbardhit, apo Sharrit që flasin me gjuhën e historisë. I frymëzuar nga peizazhet e bukura të mureve të kalasë , poeti ynë krenohet me te kaluarën e lavdishme dhe ndërhyr te lexuesi me një mendim emocional ,të ngrohtë në lidhjen e ngushtë me vendlindjen:

"Një ditë do të ecja para vetvetes
Siç ecja në adoleshencë..."

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

Me syrin e lirikut, në vargjet e poezisë "Fli në ëndrrën time të virgjër", poeti shpreh ndjenja të pastra të dashuruarve. Rrjedh ëmbël e plot pasion kujdesi, përkushtimi dhe merakë që këtë pasion dhe ndjenje jetëdhënëse të mos e vrasin të pabesët.

"Po nuk të le të dalësh jashtë
Nata është e pabesë.....

Optimizmi, ngazëllimi, dëshirat janë notat mbizotëruese të kësaj poezie lirike. Fisnikëri dhe dëlirësi i ofron mikes poeti: " Fli rehat e dashur, mos ndruaj,

Fli në ëndrrën time të virgjër..."

Te poezia " Ishin thyer të gjitha urat" (titull që mban dhe kjo përmbledhje poetike) prekim nga afër brengën e nënës të gjendur qyqe e vetme para vdekjes. Te strofa e fundit të kësaj poezie poeti arrin pikën kulmore me emocionale të poezisë"

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

“Një nënë me dy vajza të vogla
Njërën e mbante në gji
Kurse tjetrën mbi shpinën e saj të kërrusur
S'mund të shkonte askund
Ishin thyer të gjitha urat...”

Të mbërthen një qerthull ndjenjash
dhembjeje dhe trishtimi për njeriun e mbetur
vetëm , në mjerim dhe përpara vdekjes
.Duket sikur këtu poeti kërkon të protestojë
kundër " dimrit të acartë". Në të tilla kushte ,
populli thotë:"vdekja është melhem'.Po jo,
nuk ndodh kështu .Ne paralelizëm figurativ
të plotë me natyrën,...

"...As selvitë nuk merrnin frymë
Bari disi qëndronte krenar ...

Përballonte me guxim, furtunën...,- ku
shprehet ideja e vazhdimësisë dhe e
ripërtëritjes së jetës .

Mendimi im përfundimtar, në formë të
përmbledhur është se z Adem Zaplluzha te
158-ta "Ishin thyer të gjitha urat", është i
veçantë në stilin e tij, transmeton me nivel të
lartë artistik , me thellësi filozofike mesazhet

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

, pena e tij e ngjyer në problematikat e kohës
i pasqyron bukur ato duke i ngritur në art.

Urimet e mija më të përzemërta për 158-tën,
Z. Adem Zaplluzha!

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

**Cikli i parë
Pashë një tjetër rrugë**

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

ISHTE MËNGJES

U takuam te përroi i djallit
Unë kisha veshur pantallona të gjata
Kurse ti një fustan prej ere
Shëmbëlleje furtunës
Ose ishe diç më shumë se fryma
Që depërtonte mbi flokët e mia të thinjura

Ishte mëngjes
Mund të ishte edhe mbrëmje me shi
Çfarë lidhje ka ku dhe në cilën kohë
U takuam kur atë ditë
Na u lidhën duart për stolin e kujtesës
Bari nën këmbët e tua
Më duket se nga turpi ishte i përsququr

Ishte si një top i zjarrtë
Prej mjegulle
Që shpërndahej nëpër shpirtin e përroit
Herë ngjante me gurgullimën
E herë me heshtjen e brigjeve
Por gjithsesi dukeshë e shqetësuar
Si një nuse e lodhur në divan
Prishtinë, 20 maj 2017

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

ISHIM MES DY LUMENJVE

Ishim mes dy lumenjve
Dy fytyra dhe një maskë e vjetër
Dy fjalë na mbetën peng
Në kujtesën e brigjeve

Atë ditë binte një shtrezë e verdhë
Ngjante flokëve të tua
Dielli ishte fundosur pas maleve
Dhe shikonte kah përflakej perëndimi

Ishin disa çaste të çuditshme
Asnjë shtërg atë ditë s'dukej në qiell
Vetëm shtëllungat e mjegullave
Notonin në hapësirën e paanë

E di që ty të pëlqente perëndimi i diellit
Kurse mua më ekzaltonte lindja
Ishte një dallim i madh mes nesh
Sa që kurrë nuk i bashkuam mendimet tona

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

JA QË SHIU S'DI TË PUSHOJ

Ishte koha kur s'pushonin të reshurat
Ti me xhelozì trokite në kokën time
Trokite aq shumë
Sa që i zgjove të gjitha kujtimet

Asnjë fjalë nuk na mbeti për nesër
Si rrufetë shkrepnin rafalët
Shirat ishin të çmendura
Nga gjumi i dimrit i zgjuan mjegullat

Kur i kërkova duart e tua në cekëtinë
Ishin përmbytur të gjitha lumenjtë
Vetëm dallgët e kujtesës
Pështynin hijen e kripës nëpër brigje

Ja që shiu s'di të pushoj
Po këputen stërkalat si gjethet e çmendura
Po këputen degët e një rrënje
E cila kurrë nuk e gjeti udhën e qumështit

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

I KËRKOJE ATO PAK VRIZMA

Ty nuk të kënaqte asnjë fjalë
Nuk i doje as tregimet e tua
Më duket se e kishe humbur rrugën
Pa i takua me parathëniet e vetëtimave

Sa herë deshe e preke qiellin me dorë
Bisedoje me yjet endacakë
Kishe aq shumë dëshira të shthurura
Sa që u fundose në mëkatin tënd

Në çdo cep të rrugës
Të mbeti nga një copë kujtese
Edhe vetë i shëmbëlleje kujtesës
Ishe një imazh pa ngjyrë dhe shije

Kudo nëpër udhë e kërkoje fundin
E një tregimi të pasosur
I kërkoje ato pak vrizma të varfra
Që kishin mbetur nën jastëkun e djersitur

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

NË PORTRETIN TIM

Mbi tavolinën e pagdhendur
Një vazo e vjetër
Lulja e fishkur veç udhëtonte kah vdekja
Në portretin tim
Nuk qenkan përfunduar vijat e fundit

Ja në syrin e majtë duhet larguar
Shikimin e dritares
Kjo pamje anemike ka kohë
Që m'i ngacmon nervat
M'i ngacmon edhe kujtimet e adoleshencës

Sot nuk erdhën shirat
Dielli i ngrysur dukej edhe më i largët
Nga dritarja shikoj ardhjen e saj
Ose ikjen nga një tregim
Të cilin kurrë nuk e përfundova

Dhe sërish shiu rri ulur te dritarja
Pranë vazos së vjetër
Një lule pa aromë shikon portretin
E papërfunduar
Në përfundim të lagjes dënes një gërnetë

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

S'RINGJALLEN AS LULET E VDEKURA

Brenda një tregimi
Po zgjohet një tjetër rrëfim
Po mbin një lule në vazon e thyer
Ajo ende nuk zbreti nga kujtesa
Nuk zbreti shkallëve të shirave

Ne të gjithë ende presim
Kthimin e zogjve
Stinët ikën për t'u kthyer sërish
Ajo nuk i shëmbëllen më stinëve
Është një tregim në ikje e sipër

E di kurrë më s'kthehet ajo kohë
E fishkur e zambakëve
S'ringjallen as lulet e vdekura
Ka njëmijë vjet e më shumë
Që ky lumë i bardhë bisedon me guralecët

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

SI NJË SHTËRG I ZGËRLAQR

Të kam thënë se çdo kujtim i harruar
Të kthen në zemrën time
S'jetohej në vetmi
Por as me grindjet e tua
S'mund të jetoj dot asnjë njeri

Sa herë që bredhi luadheve
Në fytyrat e luleve
Takoj portretin tënd
Të gjitha ngjyrat e stinëve
Më drejtojnë kah portat e tua

Të lutem mos i mbyll fjalët
Lëri të hapura edhe kujtimet
Kur të përfundoj stina
Si një shtërg i zgërlaqr
Do kthehem në çerdhen time

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

PASHË NJË TJETËR RRUGË

Si një mëllenjë e lagur në shi
Hyra mes kallinjve
Hyra dhe trokita në dyert e kujtesës
Zgjova një histori të lashtë
Zgjova gjyshërit nga legjendat

Në fund të rrugës
Pashë një tjetër rrugë
Dita në ethe prite kthimin e zogjve
Një nënë si një kanjushë e vetmuar
Qante te pragu i derës

Fëmijët nuk ishin kthyer ende
Te rrapet e vjetra gdhendnin një djep
Nga druri i atdheut gdhendnin
Ardhmërinë e zogjve
Që presin të rriten në fushat e mëllenjave

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

DOLËN DY ZËRA SI DY SHPRESA

Mbrëmë kuptova
Kuptova fare mirë
Se si mes rrufeve
Rriten kallinjtë e arave tona

Një trishtil i vetmuar
Mbi një degë gështenje
Këndonte hareshëm
Një këngë të lashtë pagane

Në kor këndojnë edhe fluturat
Grunajat veç janë pjekur
Kjo stinë e begatë
Sa shumë i shëmbëllen dashurisë

Një gjinkallë e një trishtil
Festojnë pashkët e harruara
Nga kambanorja
Dolën dy zëra si dy shpresa të largëta

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

NDOSHTA DIKU NGA RETË

Në qiellin sterrë
Zogjtë paskan humbur rrugën
Në cilat porta të trokasin
Engjëjt e humbur të qiellit

Njëmijë dymijë e më shumë vjet
Trokitën në kujtesën e njerëzimit
Të kota ishin të trokiturat
Në portat e shurdhëta

Qielli sterruar
S'lëshon asnjë blegërimë
Trokit sa të duash në zbrazëti
Trokit deri në amshim miku im

Nuk hapen dot dyert
Që i mbyllëm me duart tona
Ndoshta diku nga retë
Një zë do zbret nga kambana

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

EPITAFET E LIRISË

Në mëngjes herët
Dhe në mbrëmje vonë
I përcjelli fluturimet e zogjve
I përcjelli se shumë më pëlqejnë
Epitafet e lirisë

Shoh se si fluturojnë hapësirave
Fluturojnë duke rrahur me krih
Ajrin e hershëm
Dhe të vonshëm të mbrëmjes
Dhe duken si engjëjt të lirë

Secili fluturim mes reve
Ka nga një sinonim metaforik
Më thoshte nëna
Fluturojnë edhe mjegullat
Në drejtim të portave të lirisë

Kështu që nga koha e fëmijërisë
Dashurova zogjtë dhe fluturimet
Lirinë absolute të hapësirës
Dashurova yjet
Që ishin të virgjër e të paprekshëm

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

KY UDHËTIM

Ky udhëtim i gjatë
Ka vetëm një drejtim
Do ecim me trena të shpejtë
Mbi krah zogjsh të verbër
Do rrugëtojmë deri në amshim

Dihet se kjo rrugë
Është një udhë pa kthim
Nuk ka asnjë stacion
Ku mund t'i pushojmë eshtrat
Mund të ndalemi vetëm në morg

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

KY FLAMUR E KY PLIS

Ky flamur i kafshuar nga dielli
E i grisur nga qielli
Stoikisht qëndron përballë vdekjes

Ky flamur i lyer me gjak
Herë më shikon si një çun
E herë egërsisht si plak

Ky flamur kjo krenari prej mishi
Nëpër betejat e pasosura
Me shekuj na grishi

Ky flamur e ky plis
U bënë ballë armiqve
Pa u përkulur jetuan si një lis

Ky flamur e ky fis
Që s'pranuan vdekjen kurrë
Marshojnë nëpër shekuj vertikalisht

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

ECA UDHËS SIME

Sa herë që lëviza në drejtim të erës
Kurrizi kurrë nuk m'u lakua
I shikoja lisat maleve
Eca udhës sime
Asnjëherë pa u gjunjëzua

Gjithmonë desha të jem rrap
Ose gur stralli
Nga shpirti i të cilit del flakë
Përbirova nëpër vërrimën e gjilpërës
Por kurrë nuk bëra lak

Më duket se jam në fund të udhës
Të bij në gjunjë
S'e kam zakon
Edhe nëse në gijotinë përfundoj
Nuk e koriti dot fisin tonë

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

I PASHË KOLOSËT E LIRISË

Në zërin e heshtjes
E vizatova portretin tim
Eca edhe dy hapa
Përtej mendjes sime
Diku në afërsi të Urës së Gurit
I pashë kolosët e lirisë

Në ballë u printe Gjergji i Madh
Edhe Gjergji tjetër
Ja kallte datën armikut
Po sa Gjergj paska ky atdhe
Adem Gjergji e Gjergj Ademi
Burra të tillë do të ketë
Gjithmonë mbi këtë dhe

Të paça gjithmonë moj tokë e gratçore
Me këtë gjuhë të bekuar
Nga Hyji Dardan
Ke për të lulëzuar domosdo një ditë
Sepse të kanë bekuar
Dhe të bekojnë vetëm perënditë

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

DASHURIA ËSHTË NJË ZOG SHTEGTAR

Pyet kë të duash
Mund të bisedosh edhe me pemët
Kur çelin zogj të kaltër
Dashuria nuk ka kufi
Kufijtë e saj janë përtej kufirit
Të mendjes së shëndoshë

Janë atje ku burojnë vrizma
Të imta shirash
Ku flenë mjegullat e purpurta
Në gjinjtë e mermertë të përmendoreve
Janë atje
Ku më së paku mendon se gjenden

Kur flas për dashurinë
Mendoj për zjarrin e Olimp
Për atë flakë që kurrë nuk shuhet
Dashuria është zog shtegtar
E cila gjithmonë

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

E kurdoherë kthehet në çerdhen e saj
NËPËR ULLUKËT E KUJTESËS

Eh ky shi imcak
Që i shëmbëllen udhëtarëve të mëngjesit
Kur i ndërrojnë trenat e natës
Në këto çaste
Po i përvëlon flokët e mia të thinjura

Po bie pa reshtur po bie
Mbi tregimet e pasosura të mbrëmjes
Sepse iku treni i mëngjesit
Iku nëpër një udhë shtegtimi
Sa që kurrë më nuk do kthehet

Shiu në dimër nuk është
Ai shi i zakonshëm
I cili depërton nëpër shqisat e barit
Dhe në fund të luadhit
Shndërrohet në një vërshim të paparë

Shiu dhe poeti në dimër
I numërojnë stërkalat e hejeve
I numërojnë edhe vitet që rrëshqasin
Nëpër ullukët e kujtesës

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

I numërojnë stinët e ikura
ÇDO GJË VERDH NË KËTË TREGIM

Brenda nesh muri i lagshtë
Kërmijtë hedhin një valle të lashtë
Myku nëpër skuta
Ndërton kalanë e pasqyrës
Ku vallëzojnë vallet më të çmenduara
Molat e këmishëve të palara

Një zë baritoni del nga nëntoka
Mbase është zëri i dheut
Kau i zi i tund brirët
Më pastaj ngjajnë tërmete shpirtrash
Që s'shërohen asnjëherë
Kurse zërat monotone s'dinë të pushojnë

Brenda murit dhe pasqyrës
Një nuse e re i kreh flokët e verdha
Çdo gjë verdh në këtë tregim
Vetëm tjegullat e murrme
Duken pakës si të përhitura

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

Duken si flokët e mi të pakrehur
NUK E NDJENTE ETJEN

Të thirra mu atëherë
Kur e sodisja heshtjen time
Ti nuk u përgjigje
I ngjaje një sfinksi prej rëre

Edhe duart dhe sytë
I kishe të tilla
Nga gjinjtë e tua pikonte etja
Kaktuset veç kishin vdekur

Për çudi vetëm një lule bozhuri
Shikonte kah përflakej lindja
Nuk e ndjente etjen

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

S'dallonte afërsinë tënde
ATO U SHËMBËLLEJNË STINËVE

Thonë se ishte luftë
Kaos kur linda
Punë e madhe për luftën
Dhe lindjen time
Njerëzit gjithmonë luftojnë
Lindin dhe vdesin

Edhe nëse ne duam
Nuk mund të jetë ndryshe
Lufta është një lloj katarze
Një pastrim nga të ligat
Dhe një e keqe për të pafajshmit
Ajo është një krim i arsyetuar

Luftërat s'ndodhin pse duam
Ose nuk duam ne
Nëse nuk përsëriten
Njerëzit do e hanë njëri-tjetrin
Ato u shëmbëllojnë stinëve

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

Pas secilit dimër lind një pranverë e re
AJO NGJAN ME ZANAT SHQIPTARE

Thonë se Afrodita
Ka qenë e bukura e dheut
Unë mund të provoj të kundërtën
Jo që kishte një bukuri
Por ishte aq e shëmtuar
Sa që domosdo u deshtë
Të ia krijojnë një bukuri prej magjie

Të gjitha femrat janë të bukura
Secila në mënyrën e saj
U shëmbëllen statujave antike
Janë më se të bukura
Sepse nga gjinjtë e tyre
Rrjedh si një lumë i pandalshëm
Jeta e pasosur njerëzore

Cila Afroditë është më e bukur
Se nëna ime
Ajo ngjan me zanat shqiptare
Nënat tona
Nëna të mira e të dëlira
Që na bekuan

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

Me dashurinë e tyre Hyjnore
NE ENDE KEMI KOHË T'I VJELIM
KUJTIMET

Më mbaj për dore e dashur
Më mbaj si trungun familjar
Unë dhe ti jemi rrënja
Dhe trungu
Gjethet veç kanë ikur nga degët

Fluturuan si nositët
Nëpër syprinën e kaltërsisë së shpirtit
Më mbaj për dore
Të mos fundosem në hon
Më mbaj e dashur ashtu siç të mbaj unë

Ne ende kemi kohë t'i vjelim kujtimet
T'u tregojmë nipave dhe mbesave
Për fatin e fisit
Dhe të plisit
T'i mësojmë se si duhet me e dashtë atdheun
Prishtinë, 21 maj 2017

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

NJË QIRI I NDEZUR

Në fund të dhomës dy zogj
Një qiri i ndezur
Shikon rrugën e qumështit
Pasqyra në mur
I kreh flokët e një njeriu me këmishë

Nga të çarat e dyerve të qilarit
Aroma e pjeprit tinëzisht hyn në dhomë
Zgjohen shqisat e fjetura
Zgjohen si makthe
Netët e vona kur hëna ndryshon pamjen

Një zë buçet nga një hon i thellë
Buçet biseda me vigmat e trishtimit
Jashtë në oborr
Ndjej aromën e lagshtë të pemëve
Ndjej se si po thahen lulet nga bryma

Më është shterur zëri
Nuk kam takat as t'i thërras gjyshërit
Ky gjumë i ngarkuar me makthe
Nuk më lë rehat

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

Orë e çast troket në kujtesën time
NUK DI A THUA VALLË T'I HAPI
PORTAT

Hyn dhe sërish del një hije
Nga të qarat e dritareve
Zbrazëtia si më parë
Bisedon me hijet e murrme

Nga shpirti i një mermeri
Dalin baladat e vjetra
Dalin dhe vallëzojnë lojën e gurit
Dritaret e djersitura dremisin në heshtje

Nga muret e lagështa zbresin kërmijtë
Sërish fillon ajo lojë e lashtë
E baladave të harruara
Era tinëzisht troket në xhama

Nuk di a thua vallë t'i hapi portat
Ose t'i dëgjoj të trokiturat
Një zë më thotë hape dritaren
Kurse tjetri urdhëron ta mbylli mendjen

Hijet si në baladat e lashta
Dalin në bejleg
Këto britma të tmerrshme mes gurëve

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

S'pushojnë me qindra vjet në trojet tona
SI NJERËZIT MEJNË GURTË

S'pushojnë nuk mejnë dot
Zërat e shurdhëta të pemëve
Një ngufatje sterre
Troket
Njëqind vjet troket te rrënjët

Askush s'i hap portat
Me gazeta të vjetra i mbyllin dritaret
Krismat e vigmave
S'paskan të pushuar sonte
Me lot njerëzish qajnë drurët

Dhe pllakosi heshtja
Si njerëzit mejnë gurtë
Nuk qajnë as lulet në kopsht
Një zambak i fishkur nga koha
Me lot zogjsh i ushqen rrënjët

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

**Cikli i dytë
Eca përtej çdo mundësie**

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

PO DEGENERON EDHE NGJYRËN E BARIT

Mbi dyshtemenë e lagshtë
Valle kërmijsh
Një cikël me poezi mbetur në gjysmë
Ka ngre kokë si boa
Të më kafshoj por s'ka dhëmb

Në kopsht pemët në grevë urie
Me javë nuk kanë ngrënë
As ujë s'kanë pirë
Kjo kohë e thatësirës
Tmerrësisht po i kafshoi rrënjët

Afër dyqind vjet nuk pat dritë
As shi në tokën tonë
Njerëzit po lindin të gjymtuar
Njëri s'ka nofulla
Kurse tjetri parakalon si zvarranik

Ky ndryshim i kohës
Po degeneron edhe ngjyrën e barit
Ylberi ka një tjetër trajtë
Duket si brusha e piktorit të çmendur
Kur kalon nëpër një hapësirë të zbrazët

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

NJËQIND OSE NJËMIJË VJET

Në një hapësirë delikate
Mbolla kujtesën time
Njëqind mbase edhe njëmijë vjet
Nuk ra shi në fushat e mëllenjave

Thatësira kafshoi
Tmerrësisht kafshoi rrënjët e tokës
U thanë edhe lule bozhuret
Një furtunë e çmendur i shkuli rrënjët

Nuk di edhe sa do të presim
Të na kthehen shirat
Njëqind ose njëmijë vjet
Por ne domosdo duhet të presim

Do vij një njeri i mirë
Një djall ose një patriark
Por shirat do kthehen një ditë
Do kthehen ashtu siç u zhdukën

Ne u mësuam me pritjet tona
T'i presim shirat që kurrë s'erdhën
Do i presim të reshurat aq shumë të pritura
Njëqind ose njëmijë vjet

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

NË FUSHËN E NDERIT PËR LIRI

Do presim edhe pak
Ndoshta më pak se sa që kemi durim
Do trokasim në dyert e baladave
Do i zgjojmë gjyshërit
Nga legjendat
Është koha
Të zgjohet e kaluara

Shumë kohë je në gjumë
O Gjergj
Zgjoje atin e rrufeve
Edhe ne jemi njerëz
Kemi të drejtë të kalërojmë
Në drejtim të së nesërme
Kemi të drejtë o Gjergj i Madh

Kaluan gjashtëqind e sa vjet
Po lëvizin eshtrat e së kaluarës
Prina o patriark i lirisë
Mjaft i duruam
Zinxhirët e ndryshkur të kohërave
Prina o Atë i Madh
Në fushën e nderit për liri

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

ATDHEU IM I PAÇMUAR

Kah do që të shkoj
Kudo që të jem
Gjithmonë do jesh në zemrën time
Atdheu im i paçmuar

Të dogjën e të vodhën
Kusarë të ligë e matrapaz
Por kurrë nuk të harrova
Moj tokë e ime Dardane

Më beso të dua aq shumë
Sa që jam në gjendje
Ta flijoj dashurinë për ty
Atdheu im i paçmuar

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

KJO DILEMË HAMLETJANE

Në mes të udhës
Dy udhë
Kah të ja mbaj
Në këtë errësirë

Të dalë te përroi i djallit
Më ndjekin djajtë
Të eci nëpër udhën e engjëjve
Inatosen perënditë

Kjo dilemë Hamletjane
Të jesh ose të mos jesh
Kthim s'paska mbrapa
Hidhe zarin dhe vazhdo të ecësh

Kah të ja mbaj
Unë i shkreti
Përpos të këndoj këngën
“Vaj si qenka ba dynjaja”

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

ECA PËRTEJ ÇDO MUNDËSIE

Në botën time të vogël
U ndesha me kashelasha të mëdha
Rrugët ishin të ngushta
Për shollat e këpucëve të shqyera

Si pas etjes vrapova pas dynjasë
Udhët ishin të pakapërcyeshme
Eca përtej çdo mundësie
Derisa arrita të takohem me hijen time

I theva të gjitha pasqyrat
Muri mbeti lakuriq
Kush mund t'i kreh flokët në furtunë
Kur qajnë nëpër degë zogjtë e fëmijërisë

Era mjaullin si një mace e zgjebosur
Rrapet ndjejnë dhembshuri
Rrënja e barit befasisht ngritët në këmbë
I zgjat duart kah perëndimi

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

ATDHEU IM I GJORË ATDHEU IM REUMATIKË

Nga parashikimet meteorologjike
Kuptova se në atdheun tim
Sivjet bënë dimër
Hejet janë lëshuar deri në tokë
I shpojnë zemrat e njerëzve

Dola në treg ku shiten plaçkat e vjetra
Dhe bleva një pallto të zezë
Më duket se nuk është e zezë
Vuaj nga daltonizmi
Fatkeqësisht nuk i dalloj ngjyrat

Por gjithsesi bleva një pallto
Të ja mbuloj shpatullat çatisë
Druaj se do ngrihet deri në pranverë
Ky dimër me ashpërsinë e tij
Po e kafshon edhe gurin e stralltë

Besoj se me këtë pallto
Çatia del shëndosh e mirë në pranverë
Më thanë se mbi njëqind vjet vuan
Nga sëmundjet reumatike
Atdheu im i gjorë atdheu im reumatikë

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

FLI NË ËNDRRËN TIME TË VIRGJËR

Sonte u bë vonë
Na zuri nata
Nuk të lë të dalësh në errësirë
Mund të flesh në ëndrrën time

Po të betohem
Se s' do të të lë vetëm
Do flesh në mua me gjumin tim
Mu ashtu siç flenë zogjtë

Të thashë se është tepër vonë
Terri s'ka dëshmitarë
Mund të të sulmojnë të pabesët
Për sigurinë tënde fli me gjumin tim

Aq shumë ka vend për ty sonte
Sa që mund të flesh edhe te yjet
Por nuk të lë të dalësh jashtë
Nata është e pabesë

Hape dritaren dhe shiko
Se sa është vonë
Fli rehat e dashur mos druaj
Fli në ëndrrën time të virgjër

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

DERISA I DËGJOJMË ZËRAT E UJIT

Të kam thënë edhe më herët
Të thashë edhe mbrëmë
Se duart e tua janë të virgjëra
Kanë dalë nga shkuma e detit
Shëmbëllejné
Mjellmave të plagosura

Shiko kiçin e asaj varke
Për të cilin i lidhëm të gjitha kujtimet
Afrohu mos druaj
E di që nga frymëmarrja e jote
Zgjohen jerm
Të gjitha sirenat e deteve

Ja pra kështu si për murin e vajit
Mbështete kokën
Në gjoksin e rrapit të lagjes
Mbështete
Derisa i dëgjojmë zërat e ujit
Në lumin e çmendur të fëmijërisë sonë

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

MË LEJO T'I SHFLETOJ ËNDRRAT

Më lejo që sonte t'i shikoj sytë
Ta shoh blerimin e fëmijërisë
Lulet që i ujitëm
Me lotët e dhembjes së pemëve

Më lejo të lutem
Më lejo t'i shfletoj ëndrrat
Një nga një
Dhe prapë t'i shëmbëllejnë ëndrrës tënde

Sonte qenka nata e yjeve
Dhe e njerëzve klandestinë
Eja t'i krehim flokët
Në pasqyrën e syve të hënës

Sonte nuk do të shtimë gjumë në sy
Kjo fushë e kaltër e qiellit
Po i shkund të gjitha yjet
Mbi flokët e tua të gështenjta

Më lejo pra që sonte t'i shikoj sytë
Kah buzëqeshin me mua
Më lejo të fundosem si peshku i dehur
Në ëndrrën tënde të nesërme

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

KTHEHU TE RRËNJËT E TUA

Merr udhë ecë deri te e nesërmja
Mos u ndalë në maja
Drutë janë të rrezikshëm
Nëse i përqafton kur bie sterra

Të thashë merr udhë
Shko deri te ëndrrat e tua
Kur të kthehesh në atdhe
Te varret do i gjeshe pelegrinët e kujtesës

Një gur i murrme dhe një lis
Të presin në hyrje
Mos harro amanetin e gjyshërve
Kthehu te rrënjët e tua

Kur të mbërrin te e nesërmja
Më tutje
S'do gjeshe asnjë rrugë tjetër
Kthehu te rrënjët e tua

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

ÇELËN EDHE DRURËT HALOR

Më duket se ishte dimër
Një acar i paparë
Trokite mbi çatinë e kujtesës
Unë kisha kokë dhembje
Më kujtohet si sot
Kur e mashtrova vdekjen

Me qindra djaj hynë në dhomën time
Dhe po aq dolën të dëshpëruar
S'patën se çfarë të më bëjnë
E mashtrova edhe dimrin
Pranvera më prite në shtrojerë
Më prite me një libër në dorë

Bliri i vjetër çeli lule
Çelën edhe drurët halorë
Asnjë gjemb nuk mbeti në kërcellin
E trëndafilin të bardhë
E tërë stina
Dukej e bardhë mbi qivurin e zbrazët

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

ZGJOHEN HARTAT E FJETURA

Shikoj se si perëndon dielli
Lindin dhe vdesin njerëzit
Por kjo tokë nuk është e harruar
Është amanet i gjyshërve

Një zë njeriu zbret nga qielli
Një tjetër diell
Po lind e nuk duket si dielli
Në kicin e anijes dënesin pulëbardhat

Dhe sërish një zë i prek yjet
Zgjohen hartat e fjetura
Zgjohen nga bedenat e baladave
Shikoj kah lindja se si lind një tjetër diell

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

SËRISH STINËT ÇELËN LULE

Në krahët e saja të bardha
Një flutur
Çeli një lule
Çelën edhe stinët
Me qindra lule të tjera

Guri merrte frymë si njeriu
Nga degët e gështenjave
Zbriti era lozonjare
Nata luante në kitarë
Sonatën e panjohur të Mozartit

Sërkalat e shiut nuk e ndalnin
Këngën e tyre delikate
Këndonin si mjegullat
Mbi retë e plumbta
Sërish stinët çelën lule

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

U SHËMBËLLENIM ZOTAVE TË OLIMPIT

Për festa gëzime dhe hidhërimë
Ngritëm dolli
Asnjë luftë nuk e nisëm
As s'e përfunduam
Pa dolli

Pimë për shëndetin e të gjallëve
Dhe për shpirtrat e të vdekurve
Pimë
Derisa u dehëm si perënditë

Pimë aq shumë
Sa që u thanë pjergullat në rrënjë
Pas çdo fitoreje
I hapnim rrënjët e hardhive

U shëmbëllenim zotave të Olimpit
Zilepsej Dionisi
Gjithmonë pimë
Për shëndetin e gjuhës
Të kombit dhe të atdheut

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

KUR LINDIN FËMIJËT

Kur lindin fëmijët
Duken si patriarkë me oreol
Shpirtrat e tyre parakalojnë
Nëpër amfiteatrin e ekstazës

Kur lindin fëmijët
Botës i lind edhe një qeshje
Ose zgjohen zërat e tingujve virtuoz
Në telat e arta të violinës

Kur lindin fëmijët
Zogjtë çelin vezë të kuqe
Në sytë e mekura të nënave
Bota duket si një vazo e kristaltë
Prishtinë, 22 maj 2017

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

PARAKALOJNË SI MURGJIT

Me miliona njerëz hynë
Dhe dalin
Nga vrima e gjilpërës
Disa përfundojnë në harresë
E disa të tjerë
Bëhen përmendore në kujtesë

Ata që vijnë kanë dy udhë
Të cilën do që e zgjedhin
Varet prej tyre
Parakalojnë si murgjit
Nëpër pasqyrën e ndërgjegjes
Për të mbërri të pamundurën

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

THASHË KY POPULL KURRË NUK
VDES

Çfarë nuk pashë atë ditë
Pashë se si fundosej në mish
Thika e urrejtjes
Një polic të zgërdheshur
Dhe një fëmijë
Të kryqëzuar në pemët e krimit

Dy lot u derdhën rrëke
Vajin e gjetheve të fishkur të vjeshtës
Dhe një trishtil krah thyer
Mbi trenin e tmerrit
Pashë edhe ikjen e engjëjve
Dhe shumë mall në traversat e kalbura

Ishte natë e vonë
Mbase edhe agullimë e hershme
Në këtë tmerr
Një nuse lindi binjak
Thashë ky popull kurrë nuk vdes
E rrotat e trenit shqitën mbi binarë

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

PA E GJETUR TROJËN TIME

Mbi dymijë vjet
Jam duke bredhur si kali i paçjerrë
Por kur nuk e gjeta
Trojën time të humbur

Pashë lumenj e dete
Liqene të vdekura
Zogj që u ngjanin oktopodëve
Por Trojën kurrë nuk e pashë

Edhe po aq vite do bredhi
Do kaloj nëpër po aq vende
Por kurrë nuk do të lë
Pa e gjetur Trojën e humbur

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

NË SYTË E QELISË SË VETMUAR

Nga një dritare e ngushtë
Shikonte dritën
Nuk kishte bërë asnjë mëkat
Të vetmin gjynah që e mbarte në shpirt
Ishte se kishte vendosur të bëhej murg

Mund të quhej murg i dritës
Ose i sterrës
Ishte njeriu i qelisë
Ku i shtinte rruzaret e mëkatit
Në veshin e gjilpërës së ndryshkur

Më duket se nuk dinte
Kur është ditë
E kur nata i lëshon krahët
Në sytë e qelisë së vetmuar
Si në një pasqyrë shikonte mëkatin e parë

Pastaj s'kishin të ndalur pendimet
Mbante në dorë një lloj tespimesh
Ose rruzare qelibari
Jashtë ndriçonte qielli i kaltër
Kurse përbrenda nga sterra shikonte dritën

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

OSE NJË HARTË

Më duket se nga zvarranikët
Njerëzit e mësuan ecjen
Aq u ngjajnë gjyshërve të tyre
Sa që edhe përtypen
Duke lëvizur si oktopodi

Lëvizin ose zvarriten si në ëndërr
Kurrë nuk flenë
Nga jermi i tyre buron smira
Nëse zgjohen
U shëmbëlajnë somnambulëve

Kam parë se si u shëmbëllenin
Murgjve të dehur
Me sytë të skuqur dukeshin tapë
Por gjithsesi
Nuk bartin asnjë mëkat në shpirt

Një libër i vjetër një kartë
Ose një hartë
Flinte në dritaren e errësuar
Vetëm drita e verdhë e qiriut
U bënte shoqëri kandrave nëntokësore

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

ZGJOHET DRITA

Mos prek ato çerdhe zogjsh
Mos prek
Se zgjohen mëkatet
Zgjohet drita
Në syrin e errësirës
Zgjohen gjarpinjtë e përgjumur

Lëre gurin le të fle në divan
Kjo dhomë e errët
Pa asnjë dritare
Kujt mund t'i shërbej
Përpos murgut
Për larjen e mëkateve

Herë pas herë lëfyti i çezmës
Lëshon ca pika loti
Me mallëngjim qajnë rrënjët e thanës
Një thatësi e madhe
Po ngjan sivjet
Sa që dyshoj në mbijetesën e rrënjëve

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

KUR BESUAM

I prekëm pemët e ndaluara
Nën urat e qytetit
Ua prishëm gjumin zogjve
Pa e zbërthyer mëkatin e parë
Filluam të shkelim mbi të dytin

Nuk deshëm t'i thajmë pemët
Sa herë na premtonte koha
I ujitnim me lotët e adoleshencës
Por askush
Nuk e kuptonte pasionin tonë

S'lëmë territor pa shkelur
I kositëm luadhet pa u pjek bari
Mbase mu atëherë mëkatuam
Kur besuam
Se mëkati nuk ekziston

Sa herë që biseduam me vetminë tonë
I shkundëm të gjitha kujtimet
Mbetëm të boshatisur
Për një ngjarje të imagjinuar
Mbetëm të zbrazët edhe për një kujtesës

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

DO TROKAS NËPËR DRITARET E QYTETIT

Do të dalë njëherë
Një ditë do të dalë nga lëkura ime
Do eci para skeletit të erës
Do i marr erë zambakëve

Ja të tillë njerëz ka Prizreni
Si vetveten i njohin lulet
Dhe shpirtin e ngrohtë të Lumëbardhit
Në muret e lagshta të kalasë

Një ditë do dalë në Shatërvan
Të pi pak ujë nëse ka mbetur
Ose te “daja” një bozë të akullt
Që zbret nga prehri i Sharrit

Një ditë do eci para vetvetes
Siç ecja në adoleshencë
Do trokas nëpër dritaret e qytetit
Për tre gishta kripë ose për një gotë ujë

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

NËN HIJET E PEMËVE

Shikoj bastunin e gjyshit
Që rri në kolltuk
Ora e murit
Nuk i ndal të lehurat
Në korridor një mace e vjetër
Luan me minjtë prej deltime

Nën hijet e pemëve
Myshqet hedhin vallen e mortit
Një valle e lashtë pagane
E cila çdo njëqind vjet
Përsëritet në qytetin tonë
Përsëritet mu atë ditë kur çelin zambakët

Kurse lumi i fëmijërisë
Ka kohë që ka shteruar
Nëse s'besoni
Mund t'i pyetni guralecët
Sepse më mirë se ata
Askush nuk e ka kuptuar gjëmën e Drinit

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

KURSE NE BËHEMI HARRESË

Thjesht nuk isha nxënës i mirë
Dhe kurrë nuk arrita
T'i mësoj kashelashat
Më së shumti më pëlqente pantomima
Andaj edhe lozja me erën

Kur binte edhe kur nuk binte shi
Njësoj më dukej kjo dukuri
I shikoja zogjtë nëpër çati
I shikoja kah putheshin
Dhe asnjëherë s'i thyen sqepat

Kjo puthje nuk ishte diçka
E pazakonshme
Nën dhe mbi çatitë e lagjeve
Puthjet u shëmbëllenin serenatave
Dhe gjithmonë këndonin si era

Tani veç kur u plakëm
Me nostalgji shikojmë të kaluarën
Se si rrëshqet nën këmbët tona
Rrëshqasin edhe kujtimet
Kurse ne dalëngadalë bëhemi harresë

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

DRUAJNË NGA NGRICAT E SIVJETME

Sa shumë persona dhe miq
Si një grua e bukur
Jetojnë në mua
Mbi gjethet e fishkura
Si flutura krah djegur parakalon vjeshta

Më duket se dimri po afrohet
Asnjë shtërg i vetmuar
Nuk mbeti në qytet
Fluturuan edhe nositët e fundit
Të dimërojnë në brigjet e diellit

Sa herët u shkundën gjethet sivjet
Degët mbetën lakurique
Rrënjët mundohen si gjithmonë
Të fshihen nën kujtesën e pemëve
Druajnë nga ngricat e paparapara

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

NUK DO TË BANOJ NË QENIEN TIME

Në çastin kur t'i mbylli sytë
Edhe ju do të jeni të mbyllur
Nën qepallat e mia të lodhura
Do i mbylli të gjitha stinët
Asnjë pranverë
Ose dimër
Nuk do të banoj më në qenien time

Kështu me sy të mbyllur
Do eci deri në amshim
Do shkoj pas zogjve
Që asnjëherë nuk fluturuan
Në anën e kundërt të diellit
Që asnjëherë
Nuk luajtën jashtë rregullave

Nëse edhe njëherë
I mbylli sytë dhe qepallat
E ju do jeni larg meje
Nuk di se çfarë mund të fus
Në atë zbrazëti
Heshtjen përreth meje
Ose zëzëllimën e erës lozonjare

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

KISHTE MBETUR PENG KRYQI I DITËS

Një zog i vockël
Mbante në sqep degën e ullirit
Pluhuri kozmik për herë të parë
Binte si shi në pendlat e kujtesës

Shiu dhe pluhuri qëndronin
Të stepur në oborr pranë pemëve
Mbi degën e ullirit plak
Qante një zog i zi

Atë ditë s'mora asnjë letër
Më thanë se kishte përfunduar lufta
Urrejtja m'i vrau pëllumbat
Nga fushëbeteja ikën dezertorët

Mbi një flamur të grisur
Kishte mbetur peng kryqi i ditës
Kush e di se sa varre
Mbetën të hapura atë ditë

Një pëllumb i bardhë
Kishte vdekur në fushën e mëllenjave
Përpos qyqes
Nuk pat zogj të tjerë ta vajtojnë

Prishtinë, 23 maj 2017

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

Cikli i tretë
Kush mund të qajë sonte

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

VAJTOJNË MBASE EDHE VETVETEN

Në kopsht shkunden pemët
Degët e thyera
Lëvizin si oktopodë të sëmurë
Unë me bastunin tim
Trokas në mendjet e rrënjëve

Trokas dhe s'lajmërohet askush
Mbase ikën kandrat
Kjo stinë e bezdisshme
I shkundi të gjitha gjethet
Vetëm degët lakuriqe rrinë ndanë kujtesës

Asnjë njeri nuk bredh rrugëve
Këta gurë mistikë
Kanë me qindra ngjyra
Vetëm ajo e murrme
Shëmbëllen me fëmijërinë time

Te gardhi i vjetër qanë një këmishë
Era i ledhaton plagët
Kurse pemët me shekuj vajtojnë
Si qyqet e zgërlaqura
Vajtojnë mbase edhe vetveten

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

KUR I SHIKOJ ME VËMENDJE

Vonë kuptova ecjen e hijes sime
Para meje
Kuptova atëherë kur ishin lëshuar
Perdet e teatrit deri në fund

Nëpër rrugë zgërdhihen përmendoret antike
Statujat e mermerta
Mbase nuk dinë asgjë
Veç të na tregojnë qeshjen e tyre të ngrirë

Kur i shikoj me vëmendje
Më duken sikur kanë vdekur më herët
Para njëmijë ose dymijë vjetëve
Vetëm ndryshku i gurtë u ka mbetur në sy

Mes kolonadave duken si hijet
Pa sy dhe duar
Me këmbë të thyer dhe një kokë e qarë
Por gjithsesi marrin frymë si njerëzit

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

DUKESHIM SI RRAPET

Më kujtohet si sot
Kur pa brenga rendnim rrugëve
Me këpucë të shqyera
Shollat dukeshin si gjuha
E një lope të sëmurë
Por ishim me se të lumtur atëherë

Kishim një fëmijëri të leckosur
Por na mësuan prindërit
Që edhe në skamje
Të jemi krenar me vetveten
Edhe ishim
Kurrë nuk e njohëm gjunjëzimin

Mbi të gjitha në shpirtrat tona
Mbollën krenarinë
Të varfër po
Por dukeshim si rrapet
Që nuk e njohën përkuljen
Ecëm duke e përbuzur edhe vdekjen

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

ISHIN THYER TË GJITHA URAT

Më duket se asgjë atë ditë
Nuk mbeti nga shirat
Vërshuan urat
Përroi i egër
I kafshoi edhe brigjet

Në perëndim fryhej deti
Ngushtoheshin rrugët
S'kishte vend
Ku mund të shkelte
Një njeri me këmbë të thyera

Pemët as selvitë
Nuk merrnin frymë
Bari disi qëndronte më krenar
Përballonte me guxim
Furtunën që përgatitej në lindje

Një nënë me dy vajza të vogla
Njëerën e mbante në gji
Kurse tjetrën mbi shpinën e saj të kërrusur
S'mund të shkonte askund
Ishin thyer të gjitha urat

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

ENDE NUK DI SE KUSH JAM

Me kë s'fola dhe s'bisedova në jetë
Por kurrë nuk bëra diçka të tillë
Me vetveten time
Më besoni
Ende nuk di se kush jam

Nuk di mishi im
A thua vallë është i imi
Këto kocka të regjura
Më përkasin mua
Ose krejtësisht dikujt tjetër

Sa do të doja që sot të bisedoj
Me vetveten time
Të njihem pakëz më mirë
Nuk di këto gjymtyrë që lëvaren në mua
Kujt i përkasin në këto çaste

Ju lutem më leni rehat
Nuk di se kush jam sot
Dhe kush isha dje
Atdheu aq shumë ka nevojë për njerëz
Sa të vogla janë duart e mia për t'i përqaftuar

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

NJË VEGIM I PAPARË DERI MË SOT

Posa ra muzgu i mbrëmjes
Ne i shtruam në sofër fjalët
Ngritëm dolli
Për lindjen e diellit
Dhe për vdekjen e hijeve

Pemët dukeshin tërë hare
Nga mollët e pjekura
Zbritën rrezet e diellit
Një vegim i paparë deri më sot
Në degët e gështenjave prite vjeshtën

Shumë herët sivjet filluan dasmat
Po thonë se dyzetë ditë
E dyzetë net
S'do pushojnë daullet
Mbase kjo i ngjanë një kushtrimi të hershëm

Në çdo pemë të ngarkuar me dashuri
Zbrazen dhe mbushen çafkat
Ngritën dollitë në emër të rrënjëve
Dhe të atdheut
Kurse daullet nuk i ndalin vigmat

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

SHIKOJA DIELLIN E ZALISUR

Nuk kishte asnjë njeri pranë meje
Kur e vrava vdekjen
Asgjë s'u dëgjua tjetër
Përpos britmave
Të zogjve të këqij
U dëgjuan edhe thirrmat e lisave
Tërë habi shikonin rrënjët

Kurrsesi nuk më kujtohet
Se cila stinë ishte atë vit
Ndoshta ishte dimri
Ose pranvera
U vonua për disa javë me radhë
Por gjithsesi
Për çdo gjë ishte tepër vonë

Shikoja diellin e zalisur
Nga perspektiva ime
Dukej si një gjigant i pa mend
Ndoshta me vite të tëra
Nuk i kishte krehur flokët
Sa frikë ndjente atë ditë galaktika
Sa që përjetoi eklipsin e tretë me radhë

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

A THUA VALLË ÇELËN LULET

Thonë se askujt nuk i interesoi
Lindja ime
Isha i shtati fëmijë me radhë
Atë ditë nuk ishte dëgjuar
Asnjë krismë pushke
Vetëm vaji i një gruaje
Ia kishte shpuar parzmën e qiellit

Ndoshta erdha nga një errësirë
Në këtë botë të errët
Kush e di
Çfarë ngjau me dritën mistike
A thua vallë çelën lulet
Ose në shpirtin e një nëne
Çeli plagë një dhembje e re

Gjithmonë njeriu dëgjon ndonjë risi
Por për çudi
Atë ditë
Në qytetin e zambakëve
Askush nuk e kishte dëgjuar
Se kishte vdekur një njeri
Nëntë ditë e nëntë net s'pushuan shirat

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

SA SHUMË MALL PASKA DETI

Në një natë të errët
Mbase edhe nuk ishte natë
Ishte një kohë
Mes disa kohërave asnjëse
Një kohë e keqe që hante kashtë

Nëpër rrugë pashë njerëz
Me dhe pa gjymtyrë
Disa iknin tërmal mendjes
E disa të tjerë tatëpjetë kujtesës
Por gjithsesi ndodhi një ikje e madhe

Qielli ishte i zbrazët sterrë
Asnjë zog nuk dukej në horizont
Imazhet e pemëve
Qëndronin vertikalisht
Ende s'kishte përfunduar lufta

Një hije notonte mbi syprinën
E vdekur të detit
Sa qenkan të etura brigjet
Sa shumë mall paska deti
Për anijet e fundosura kaheerë

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

KËPUTEN NGA SHPIRTRAT E LODHUR

Diku në majat e rrapeve
Bie një yll
Kurse unë nuk e qaj kokën
Për një marri të tillë

Le të bien sa të duan
Ja një apo dy ranë atje në koriye
Unë edhe ashtu kurrë nuk vrapova
Pas yjeve të këputur

Nuk pata një pasion si të tjerët
S'vrapova kurrë pas asnjë ylli
Le të bien sa të donë
Nëse e varfërojnë qiellin mua s'më pasurojnë

Yjet që zbresin nga errësira
Mbase janë të errëta
Këputen nga shpirtrat e lodhur
Të meteorëve endacakë

Prishtinë, 24 maj 2017

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

JETOJNË SI NJË AMANET I LASHTË

Secili njeri në brendinë e vet
Si kujtesën e ruan nga një këngë
Kur të vij koha të këndo
Ringjallen muret e rrënuara

Ne aq shumë i duam këngët tona
Sa që vdesim si zogjtë shtegtarë
Mbi telat e ndryshkura të telefonit
Vdesim për një fjalë goje

Këngët dhe kujtimet
Dy nocione të pandashme
Jetojnë në qenien e secilit njeri
Jetojnë si një amanet i lashtë

Nëse duhet sonte do të këndo
Derisa agullima i çelë sytë
Derisa udhëtari i fundi i kësaj nate
Nuk e lëshon kokën mbi nënkrese të dhirtë

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

PO LEHIN KUR DUHET TË QAJNË

Në këtë mal nuk rriten myshqet
Si ta gjej orientimin
Kemi humbur mes drurëve
Unë poeti
Dhe druri i pikëlluar i malit

Ju lutem mos na kërkoni
Na leni rehat
Mes këtyre gjetheve të zverdhura
Sa shumë kandra paska ky mal
Sa që druajmë
Që një ditë do u shëmbëllemë mushkonjave

Një zog i keq pa ndërprerë
Po i thërret shirat
Nga lotët e lisave po i shtrydhë
Tregimet e kashelashave
Asnjë zog i vetmuar nuk çeli vezë

Po na ngrihen kujtimet
Nuk kemi se çfarë të bëjmë
Të kujt janë këto gjymtyrë
Që nuk na lënë rehat
Po lehin kur duhet të qajnë

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

KUSH MUND TË QAJË SONTE

Nuk ka lidhje a ishte ditë
Ose natë
Kryesore yjet vrapojnë hapësirës
Dhe duken si kuajt e egër
Potkonjtë u ngjajnë rrufeve

Një kalë i luftës qëndronte në breg
Me një flamur të grisur
Murgjit e dehur
I mbështillnin kufomat e ushtarëve
I mbështillni me kashtë thekre

Tej përroit për drurin e akacies
Dikush i kishte lidhur kuajt
Hingëllimat s'pushuan me javë
E as me muaj
Gjethet në dy gjunjë i luteshin Hyjit

Beteja veç kishte vdekur
Në horizont i pamë varret e vithisura
Dhe pak riga shiu
Kush mund të qajë sonte
Fatin e vrarë të betejës së humbur

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

SA QË JAM NË GJENDJE

Më duhen edhe shtatë xixa zjarri
Që të dal në krye të udhës
Këto vargje kanë ngecur
Diku thellë në fëmijërinë time

Sonte dua të këlthas
Të këndoj derisa zgjohen agullimat
Derisa asnjë zog shtegtar
Nuk ndalet në telat e telefonit

Dua aq shumë e dua kthimin
E shtërgjeve nëpër çatitë e vjetra
Sa që jam në gjendje
T'i ushqej me dy kokrra sysh

Pasha sytë e ballit për nime e kam
Vetëm le të kthehen njëherë në atdhe
Pastaj do të shohin dhe do kuptojnë njerëzit
Se sa vlen fjala e dhënë e plakut

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

NGA I CILI DET DOLËT

Aspak nuk patët nevojë
Të trokitni
Në portat tona të shpirtit
Ato ishin gjithmonë të hapura
Sikur të ishte ndryshe
Ju kurrë s'kishit mundur të hyni

E lëmë krah më krah të hapura
Sepse të tillë
E patëm edhe zemrën
Ju konsideruam si mysafirë të Zotit
Kurse ju dolët dhe u shëmbëllyet
Djajve me nëntë kokë

Ne sot po i paguajmë llogaritë
E vjetra të budallallëkut
Ose të mendjelehtësisë
Po i paguajmë me mishin dhe gjakun tonë
Nga cili det dolët
Kaq të zinj he Zoti ju mallkoftë

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

ANATEMA

Ju thashë
Dhe sërish po ju them
Mallkimi domosdo
Do ju mbërri deri aty

Sa që një ditë
Në farën e juaj
Do lindin
Fëmijë pa sy

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

E LËMË VETVETEN PAS DORE

Kur biem në harresë
Çfarë mund të jemi
Përpos një kujtesë
Sqepi i vogël i zogut
Mund ta përpijë një lis të tërin

Nuk them kot
Se kur fundosemi në harresë
Asnjë kokërr pluhuri
S'do mbetet në pjatën tonë të fshirë
Vetëm zogjtë endacak do pinë ujë

Kjo nuk ngjan vetëm me ne
Por me miliona vjet përsëritet
Drurët e egër
Dhe pemët që s'japin fryte
Për të lindur nga tregimet fantazmagorike

Kur shndërrohem në harresë
Bëhem një pjesë e kujtesës së shthurur
Bisedojmë me zogjtë e plagosur
Si brushën e vjetër të dhëmbëve
E lëmë vetveten pas dore

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

TI JE FILLIMI I MBARË

Nuk di se çfarë të të them
Por ti je si lumi
Asnjëherë nuk shteron
Në buzët e tua të lëngëta
Mbin dhe rriten
Të gjitha lulet e dynjasë

Të thashë se ti je lumi
I çmendur
Deti ku fundosen
Dhe kurrë nuk mbyten anijet
Ti je fillimi i mbarë
Dhe mbarimi i një lindjeje

Të lutem
Mos pyet asnjëherë
Për moshën
Nuk jam i ri por as i moshuar s'jam
Jam pema që gjithmonë gjethon
Në sytë lozonjare të vashave të bukura

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

NGA SYTË E TIJ TË KALTËR

Më duket se sa herë që takohej
Me violinën
Ai njeri ringjallej
I ngjante një kryqi të përgjakur
Ngulur në kujtesën e njerëzimit

Nuk mund të paramendoni
Se sa i donte telat e këputura
Në secilën perde
Kishte ndërtuar nga një çerdhe
Merimange ku rriteshin lulet

Pranvera kurrë nuk trokiti
Në dritaret e tij
Por gjithmonë kishte pranverë
Në dhomën e errët të kujtesës
Dhe në telat e këputura të violinës

Kur si një lule molle
Çelte agullima
Nga sytë e tij të kaltër
Zbritnin të gjitha yjet e qiellit
Dhe i shëmbëllenin kryqit të ringjallur
Prishtinë, 25 maj 2017

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

Adem Zaplluzha u lind më 1 shkurt 1943 në Prizren. Shkollën fillore dhe të mesme i kreu në vendlindje, ndërsa Akademinë Pedagogjike në Prishtinë. Disa kohë punoi si mësues nëpër fshatrat Studençan të Therandës (ish Suharekës) dhe Hoça e Qytetit, afër Prizrenit. Ndërkohë punësohet si përkthyes në Korporatën Energjetike të Kosovës. Me shkrime filloi të merret, kryesisht me poezi, që nga mosha e fëmijërisë. Rugën letrare e nisi me vjershën e parë për fëmijë, të cilën e botoi në revistën “Pionieri” më 1957. Si i punësuar në Korporatën Energjetike të Kosovës, bashkë me shokët e punës dhe të pendës, themeloi grupin letrar “Lulëkuqet e Kosovës”. Në kuadër të punës së këtij grupi letrar, qe botuar përmbledhja “Ngjyra e kohës”, në të cilën u përfshi një numër i konsideruar i poezive të tij. Krahas krijimeve të publikuara në revistat për fëmijë, botoi edhe një serë shkrimesh nëpër gazetatat e kohës, që dilnin në Prishtinë dhe Shkup. Është anëtar i Lidhjes së shkrimtarëve të Kosovës, prezent në disa antologji dhe në librin Kosova letrare të

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

poeteshës Monica Muresha. Është prezantuar në Leksikonin e Shkrimtarëve Shqiptarë

1501-1990, nga Hasan Hasani, në Leksikonin Shkrimtarët Shqiptarë për fëmijë 1872 – 1995, nga Odhise K. Grillo, si dhe në librin Portrete Shkrimtarësh nga Demir Behluli, Prishtinë, 2002. Në maj të vitit 2013 Klubi i Artistëve dhe i shkrimtarëve të Durrësit ia ndau çmimin e karrierës për kontributin e dhënë në letrat shqipe. Jeton dhe krijon në Prishtinë.

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

BOTIME TË AUTORIT

1. “Puthje”, poezi, “Rilindja”, Prishtinë, 1974.
2. “Ecjet e viteve të mëdha”, poezi, “Jeta e Re”, Prishtinë 1995.
3. “Çamarrokët e Thepores”, poezi për fëmijë, “Shkëndija”, Prishtinë 1996.
4. “Muret”, poezi, “Jeta e Re”, Prishtinë, 1997
5. “Morfologjia e dhembjes”, poezi, “Faik Konica”, Prishtinë, 2000
6. “Ai vjen nesër”, poezi, Qendra e Kulturës, Klubi letrar “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2007
7. “Letër nga mërgimi”, poezi, Klubi letrar “Fahri Fazliu” Kastriot, 2007
8. “Letër nga mërgimi 2 “ poezi, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar , “Fahri Fazliu”, Kastriot 2007
9. “Udhëndarja”, poezi, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar , “Fahri Fazliu”, Kastriot , 2008

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

10“Thirrje e gjakut”, poezi,”Qendra e Kulturës”, Klubi letrar, “Fahri Fazliu”Kastriot 2008

11. “Asgjë sikur molla”, poezi, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2009.

12. “Vesa në lotin tim”, poezi, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar “Fahri Fazliu”, 2009,

13. “Puthja e gozhduar”, poezi, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar, “Fahri Fazliu”, Kastriot , 2009.

14. “Kashelasha në vargje”, poezi për fëmijë,” Qendra e kulturës, Kastriot, 2009.

15. “Pema e bekuar”, E përkthyer, Rumani, 2010.

16. “Bajraktarët e vatanit”, poezi satirike, Klubi letrar, ”Fahri Fazliu” Kastriot , 2010.

17. “Hijet e ndryshkura”, poezi,”Qendra e kulturës”, Kastriot, 2010.

18.”Stuhi në Kutulishte”, poezi, ”Qendra e kulturës”, Kastriot, 2010.

19. “Posa ikte nata”, poezi, “Qendra e kulturës “, Kastriot, 2010.

20. “Loja e myshqeve”, poezi,”Qendra e kulturës”, Kastriot, 2010.

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

21. "Lumëbardhi dhe gjëma", poezi,"Qendra e kulturës", Kastriot, 2010
22. "Metafora e heshtjes", poezi, "Qendra e kulturës", Kastriot, 2010
23. "Hyji në Prekaz", poezi,"Qendra e Kulturës", Kastriot, 2010.
24. "Sinorët e hinores", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot 2010.
25. "Don Kishoti dhe Rosinanti", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
- 26."Zjarri i dashurisë", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
27. "Kur likenet vallëzojnë", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010
28. "Ditari në vargje", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
29. "Tingujt që nuk përfundojnë", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010.
- 30."Shtegu i mallit", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010
31. "Korniza e thyer", Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010
32. "Zgjimi i gjëmës", Poezi, Shoqata e Shkrimtareve, Kastriot, 2010
- 33."Vallja mistike", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

34. "Merre kodin", Poezi për fëmijë, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2011
35. "Letër atdheut" poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
36. "Tejdukshmëria e shiut", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
37. "Përtej teje", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
38. "Sa afër e sa larg", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2011
39. "Vallja e zanoreve", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
40. "Ikja e eshtrave", Poezi për të rritur, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011

41. "Kalorësit e mjegullave", Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
42. "Hingëllimat e shiut", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
43. "Kur pemët i ndërrojnë këmishët". Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
44. "Mirëmëngjesi Imzot", Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
45. "Kafshimi i mikut", Poezi satirike, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
46. "Atje tej maleve", Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

47. “Heshtja që del në shesh,” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
48. “Portat e shpresës”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
49. “Në dhomën time gjysmë të errët”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
50. “Kinse Lojë Shahu”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
51. “ Për çdo dekadë nga një baladë “, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
52. “Fusha e mëllenjave”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
53. “E kujt është kjo vetmi”, Poezi, Shoqate e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
54. “Mos pyet për adresën e lumit”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
55. “ Stoli në parkun vjetër” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
56. “Urori i stralltë”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
57. “Po të mos ishte fjala”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot,2012
58. “Thyerja e urave”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
59. “ Trokëllimat në gjumin e dallgëve”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

60. “ Në flokët e dëborës”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
61. “Një grusht nostalgji”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
62. “ Kur filluan të flasin njerëzit”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
63. “Kur stinët kapërcejnë fshehurazi”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
64. “ Lisi në rrënjët e veta” , Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot 2012
65. “Eca ecëm dhe do ecim”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
66. “Fëmijët e erës”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot 2012
67. “ Çast në fund të stinës”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
68. “Si të flas me drurët”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
- 69, “ Më pëlqejnë mendimet e tua”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot , 2012
70. ”Andej dhe këndej kohës”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot , 2012
71. “Zëri i heshtjes”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
72. “Kush i lexoi letrat prej erës”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

73. “ Fluturimi i korbave në netët pa hënë”,
prozë poetike, Shoqata e shkrimtarëve,
Kastriot, 2012

74. “Koha e ime dhe koha e jote”, Poezi,
Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot , 2012

75.” Diku te një baladë”, Poezi, Shoqate e
Shkrimtarëve, Kastriot, 2012

76. “ Sonte çdo gjë po i përngjan
lotëve”,Poezi, Shoqata e shkrimtarëve,
Kastriot, 2012

77 “ Ky def prej hëne”, Poezi, Shoqata e
Shkrimtarëve, Kastriot, 2012

78.“Pyesni zogjtë në ikje ”,Poezi , Shtëpia
botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot 2013

79 “ Fërfërimë gjethesh”, Poezi, Shtëpia
botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013

80. “Refrene yjesh”, Poezi, Shtëpia botuese
“Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013

81. “Te delta e mjellmave”, Poezi, Shtëpia
botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013

82.“Rinjohja”, Poezi, Shoqata e
Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013

83.“Diku në fund të një fillimi”, Poezi,
Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”,
Kastriot, 2013

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

84.“Mëkati i hijes”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013

85.“Një zog prej uji”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013

86.”Asnjë fjalë nuk frymon”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014.

87.”Daullet e një nate”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

88.”Sytë e gurtë të erës”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

89.”Kur dehen perënditë”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

90. “Fjetëm njëqind shekuj” Prozë poetike, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014.

91.”Krakëllimat e natës”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

92. “Ndjekësit e enigmave”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

93. “Atdheu i paçmuar”Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

94.”Psalm i harruar ”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”Kastriot 2014

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

95,”Për kë po bie moj kambanë”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

96. “Mbi flokët e ullukëve”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014

97. “Menatë vijnë lejlekë”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014

98. “Loti i gotës së dehur” , Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014

99. “Stina asnjanëse”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014

100. “Dëneste bashkë me erën” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014

101. “Druri i pikëlluar”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

102. “Një grusht dashuri”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

103. “Lëreni zërin tim”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

104. “Shi në qytetin tim”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

105. “Si trenat e verbër ”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

106. “Zjarri i malli tim ”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

107. “Kur teshtin era”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
108. “Mbi shpirtin e erës pagane”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
109. “Nëpër gjymtyrët e mjegullave”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
- 110.”Ajo nuk erdhi sonte” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 111.“Një hënë e zhveshur”,Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
112. “Nëpër plasaritjet e mureve”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 113.“Mes telave gjembor ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND” ,Prishtinë, 2015
114. “Të vizatosh një zog në mur”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 115.” Nuk flenë as kuajt e dehur” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 116.”Fluturojnë zogjtë e verbër ” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
117. “Një shi prej bryme” , Poezi, Shtëpia Botuese “TREND” , Prishtinë, 2015
118. “Në prehrin e pemëve” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND” , Prishtinë, 2015
119. “Zëri i largët i shiut ”, Poezi

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

- Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
120. “Yjet e ngrira të kujtesës ” , Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
121. “ Thirrmat e hijeve”, Poezi, Shtëpia Botuese”TREND”, Prishtinë, 2015
122. “Dritaret e verbëta ”, Poezi, Shtëpia Botuese”TREND”, Prishtinë, 2015
- 123 . “Përtej portave të mbyllura” , Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
124. “Malli i etjes” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
125. “Kur qajnë pemët ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
126. “Të dielave në qytetin tim ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
127. “ Nëpër brigjet e kujtesës” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
128. “Rrugës qante një stërqok”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
129. “Kali im prej bore” , Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
130. “Përballë hijes së mollës ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND “, Prishtinë, 2016
131. “Jehu i zërave”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
132. “Në kujtesën e pemëve ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND “, Prishtinë, 2016

A. Z.-Ishin thyer të gjitha urat

133.“Më mirë një gjysmë ëndrre ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND“, Prishtinë, 2016

134.“Një dry prej dylli ” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016.

135.“ Në anën tjetër të mendjes”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016

136.“Sa shumë ethe pat dimri sivjet”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016

137. “Enigmat e kashelashave ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016

138. “Nuk i them uinë dot kësaj liri” , Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016

139. “Fluturat prej letre ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016

140. “Fluturimi i gjinkallës”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016

141.“Kumritë prej deltine”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2016

142.“Më pritni te baladat e gurit”, poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2017.

143.“Trenat këtu gjithmonë vonohen”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2017

144.“Lulëzojnë gjethet e ullinjve”, poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2017

145.“Teatri antik i kujtesës”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2017

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

- 146.“Portreti i lirisë”, poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2017
- 147.“Një stinë delikate”, poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2017
- 148.“Te ullishtat e vjetra ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2017
- 149.“Ishim të lumtur si gjinkallat”, poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2017
- 150.“Pikëllimet e rrënjëve”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2017
- 151.“Telat e shirave ” poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2017

NUK JANË BOTUAR ENDE!

- 152.“Një stuhi prej bryme”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2018
- 153.“Sonte s’ka dashuri ” poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2018
- 154.“i shëmbëllente pluhurit kozmik”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2018
- 155.“Llamburite atdheu i plagosur” poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2018
- 156.“Gurët e pjekura shtatë herë” poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2018

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

157. “Kur të dalë nga kjo stinë” poezi,
Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2018

158. “ishin thyer të gjitha urat ” poezi,
Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2018

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

Përmbajtja:

Cikli i parë Pashë një tjetër rrugë

Ishte mëngjes
Ishim mes dy lumenjve
Ja që shiu s'dinte të pushoj
I kërkoje ato pak vrizma
Në portretin tim
S'ringjallen as lulet e vdekura
Si një shtërg i zgërlaqur
Pashë një tjetër rrugë
Dolën dy zëra si dy shpresa
Ndoshta diku nga retë
Epitafet e lirisë
Ky udhëtim
Ky flamur e ky plis
Eca udhës sime
I pashë kolosët e lirisë

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

Dashuria është një zog shtegtarë
Nëpër ullukët e kujtesës
Çdo gjë verdhë në këtë tregim
Nuk e ndjente etjen
Ato u shëmbëllenin stinëve
Ajo ngjan me zanat shqiptare
Ne ende kemi kohë t'i vjelim kujtimet
Një qiri i ndezur
Nuk di a thua vallë t'i hapi portat
Si njerëzit mejnë gurtë

Cikli i dytë

Eca përtej çdo mundësie

Po degjeneron edhe ngjyrën e barit
Njëqind ose njëmijë vjet
Në fushën e nderit për liri
Atdheu im i paçmuar
Kjo dilemë Hamletjane
Eca përtej çdo mundësie
Atdheu im i gjorë atdheu im reumatikë
Fli në ëndrrën time të virgjër
Derisa i dëgjojmë zërat e ujit
Më lejo t'i shfletoj ëndrrat
Kthehu te rrënjët e tua
Çelën edhe drurët halor
Zgjohen hartat e fjetura

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

Sërish stinët çelin lule

U shëmbëllenin zotave të Olimp
Kur lindën fëmijët
Parakalojnë si murgjit
Thashë se ky popull kurrë nuk vdes
Pa e gjetur Trojën time
Në sytë e qelisë së vetmuar
Ose një hartë
Zgjohet dita
Kur besuam
Do trokas nëpër dritaret e qytetit
Nën hijen e pemëve
Kurse ne bëhemi harresë
Druajnë nga ngricat e sivjetme
Nuk do të banojnë në qenien time
Kishte mbetur peng kryqi i ditës

Cikli i tretë

Kush mund të qajë sonte

Vajton mbase edhe vetveten
Kur i shikoj me vëmendje
Dukeshin si rrapet
Ishin thyer të gjitha urat
Ende nuk di se kush jam
Një vegim i paparë deri më sot
Shikoja diellin e zalisur

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat

A thua vallë çelin lulet
Sa shumë mall paska deti
Këputen nga shp^{ir}rat e lodhur
Jetojnë si një amanet i lashtë
Po lehin kur duhet të qajnë
Kush mund të qajë sonte
Sa që jam në gjendje
Nga i cili det dolët
Anatema
E lëmë vetveten pas dore
Ti je fillimi i mbarë
Nga sytë e tij të kaltër

A. Z,-Ishin thyer të gjitha urat